SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (tretji senat)

z dne 3. maja 2006*

V zadevi T-439/04,

**Eurohypo AG**, s sedežem v Eschbornu (Nemčija), ki ga zastopata M. Kloth in C. Rohnke, odvetnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

**Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT)**, ki ga zastopata A. von Mühlendahl in J. Weberndörfer, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi tožbe proti odločbi četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 6. avgusta 2004 (zadeva R 829/2002-4) glede registracije besednega znaka EUROHYPO kot znamke Skupnosti,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (tretji senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, V. Tiili, sodnica, in O. Czúcz, sodnik,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 5. novembra 2004,

na podlagi odgovora na tožbo, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 23. februarja 2005,

na podlagi obravnave z dne 26. oktobra 2005

izreka naslednjo

**Sodbo**

## Dejansko stanje

1 Deutsche Hypothekenbank Frankfurt-Hamburg AG, zdaj Eurohypo AG, je 30. aprila 2002 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila prijavo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bila spremenjena.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak PAPERLAB.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija znamke, spadajo v razred 36 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk, v revidirani in spremenjeni različici z dne 15. junija 1957, in ustrezajo naslednjemu opisu:

„finančni posli; denarni posli; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin, finančne storitve, financiranje, finančne analize, investicijski posli, zavarovalništvo“.

4 Preizkuševalka je z odločbo z dne 30. avgusta 2002 prijavo zavrnila na podlagi člena 7(1)(b) in (c) in člena 7(2) Uredbe št. 40/94.

5 Tožeča stranka je 30. septembra 2002 vložila pritožbo zoper odločbo preizkuševalke in jo utemeljila z vlogo, vloženo 30. decembra 2002.

6 Četrti odbor za pritožbe je z odločbo z dne 6. avgusta 2004 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) delno ugodil pritožbi in razveljavil odločbo preizkuševalke glede storitev „finančne analize, investicijski posli, zavarovalništvo“. Pritožba je bila zavrnjena glede drugih storitev iž razreda 36, torej za „finančn[e] posl[e]; denarn[e] posl[e]; posl[e] v zvezi s posredovanjem nepremičnin, finančne storitve, financiranje“. Odbor za pritožbe je presodil, da je besedni znak EUROHYPO opisen za te zadnje storitve na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94. Dodal je, da to vsekakor

velja v nemško govorečih državah in da to na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 40/94 zadostuje, da se upraviči zavrnitev varstva. Dalje je menil, da elementa „euro“ in „hypo“ vsebujeta jasno razumljivo označbo lastnosti petih zgoraj navedenih storitev in da združitev dveh elementov v eno besedo znamke ne naredi manj opisne.

## Predlogi strank

7 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razveljavi izpodbijano odločbo v delu, v katerem je bila njena pritožba zavrnjena;

— UUNT naloži plačilo stroškov.

8 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— pritožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

## Pravo

9 Tožeča stranka navaja dva tožbena razloga, in sicer kršitev člena 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94 in kršitev člena 7(1)(b) iste uredbe.

*Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94*

Trditve strank

10 Tožeča stranka meni, da člen 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94, ki določa, da „v postopku [UUNT] preveri dejstva po uradni dolžnosti“, pomeni, da je treba opraviti preučitev dejstev dovolj poglobljeno, da lahko UUNT z gotovostjo odloči, ali razlogi iz člena 7 Uredbe št. 40/94 ovirajo registracijo znamke. UUNT nima pravice do odločanja po prostem preudarku v zvezi s tem in odločitev o registraciji izhaja iz vezane pristojnosti. Če torej razlogov za zavrnitev ni, ima prijavitelj pravico do registracije, ki izhaja iz dejstva, da je intelektualna lastnina, katere del je tudi pravo znamk, temeljna pravica, ki jo priznava člen 17(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razglašene 7. decembra 2000 v Nici (UL C 364, str. 1, v nadaljevanju: Listina).

11 V tej zadevi je odbor za pritožbe utemeljil svojo odločitev le s pomenom dveh sestavnih elementov prijavljene znamke, „euro“ in „hypo“, in ta preučitev ni bila izčrpna, s čimer je onemogočil pravilno presojo zaznave besednega znaka EUROHYPO pri javnosti.

12 Dalje, izpodbijana odločba se je omejila na ugotovitve o ločenih elementih „euro“ in „hypo“, vsebovala pa ni nobene ugotovitve o dejstvih glede opisnosti celotnega imena „eurohypo“. Tožeča stranka meni, da če bi odbor za pritožbe opravil raziskavo na spletu, bi ugotovil, da se nikoli ne pojavlja celotno ime kot opisna označba, ampak se vse omembe tega imena nanašajo na njeno podjetje. Tožeča stranka v prilogi

k tožbi navaja prvih 100 od najdenih 10.000 rezultatov na internetu v zvezi s pojmom „eurohypo“, da bi dokazala, da se ta znak ne uporablja kot opisen za zadevne finančne storitve.

13 UUNT tudi ni dokazal, da zadevna javnost v znamki EUROHYPO ne bi ugotovila označbe izvora.

14 Po mnenju UUNT člen 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94 nikakor podrobneje ne določa načina, kako naj se preučijo dejstva. Pri besednih znamkah bi moral UUNT upoštevati, kako javnost ali del javnosti, na katero se naslavlja znamka, običajno razume izraz, ne da bi bilo treba poglobljeno preučiti, ali je mogoče izključiti, da je znamko mogoče registrirati, upoštevajoč običajno razumevanje zadevnega izraza. V tej zadevi je bilo očitno tako.

15 Dalje, pravice intelektualne lastnine, ki izhajajo iz Listine, niso absolutne pravice in razlogi za zavrnitev registracije iz člena 7 Uredbe št. 40/94 pomenijo omejitev teh pravic.

Presoja Sodišča prve stopnje

16 Tožeča stranka v bistvu trdi, da izpodbijana odločba krši člen 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94, v skladu s katerim „v postopku [UUNT] preveri dejstva po uradni dolžnosti“, ker preučevanje dejstev odbora za pritožbe ni bilo izčrpno.

17 V skladu s sodno prakso mora biti preučevanje znamk pristojnega organa strogo in popolno, da bi se preprečila nepravilna registracija znamk. Tako je zaradi pravne varnosti in dobrega upravljanja treba zagotoviti, da se znamke, katerih uporabo je mogoče uspešno izpodbijati pred sodišči, ne registrirajo (glej v zvezi s Prvo direktivo Sveta (89/104/EGS) z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989, L 40, str. 1) sodbo Sodišča z dne 6. maja 2003 v zadevi Libertel, C-104/01, Recueil, str. I-3793, točka 59 in navedena sodna praksa).

18 Člen 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94 pa ne določa, kako naj UUNT preučuje dejstva.

19 Možnost registracije znaka kot znamke Skupnosti pa se lahko presoja le na podlagi upoštevne zakonodaje Skupnosti, kot jo razlaga sodišče Skupnosti. Zato zadošča, da odbor za pritožbe uporabi merilo opisnosti, kot ga razlaga sodna praksa, da o zadevi odloči, ne da bi moral odločitev utemeljiti s predložitvijo dokazov (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Telepharmacy Solutions proti UUNT (TELEPHARMACY SOLUTIONS), T-289/02, ZOdl., str. II-2851, točka 54, in z dne 22. junija 2005 v zadevi Metso Paper Automation proti UUNT (PAPERLAB), T-19/04, ZOdl., str. II-2383, točka 34).

20 V tej zadevi je odbor za pritožbe preučil pomen elementov „euro“ in „hypo“, ki ga imata za nemškega potrošnika, in mogoč pomen sestavljenega izraza „eurohypo“ (točke od 13 do 16 izpodbijane odločbe). Ugotovitev neobstoja sklicevanja na dodatne raziskave v obrazložitvi izpodbijane odločbe, kot je povzetek izsledkov spletne raziskave, naj ne bi zadostovala za ugotovitev, da je odbor za pritožbe nadomestil svojo razlago zadevnega izraza z razlago zadevne javnosti. Dejstvo, da se je odbor za pritožbe odločil, da ne opravi dodatnih raziskav, saj je bil dovolj

prepričan o opisnosti elementov „euro“ in „hypo“ ter izraza „eurohypo“, da je sklenil zavrniti registracijo, ni v nasprotju s členom 74(1), prvi stavek, Uredbe št. 40/94.

21 Dalje, glede temeljnega značaja pravic intelektualne lastnine, kot izhaja po mnenju tožeče stranke iz člena 17(2) Listine, ki pravi „zagotovljeno je varstvo intelektualne lastnine“, zadostuje ugotovitev, da te pravice niso absolutne in da znamka Skupnosti obstaja med drugim v mejah, ki jih postavlja člen 4 v povezavi s členoma 7 in 8 Uredbe št. 40/94.

22 Glede izsledkov spletne raziskave, ki jo je tožeča stranka predložila v prilogi k tožbi, pa je treba spomniti, da ni naloga Sodišča prve stopnje, da preučuje dejstva ob upoštevanju dokazov, prvič predloženih pred njim. Dejansko je treba dokaze, na katere se sklicuje pred Sodiščem prve stopnje in ki niso bili pred tem predloženi pred katerim koli organom UUNT, izključiti (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 5. marca 2003 v zadevi Alcon proti UUNT – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS), T-237/01, Recueil, str. II-411, točki 61 in 62, v pritožbi potrjena s sklepom Sodišča z dne 5. oktobra 2004 v zadevi Alcon proti UUNT, C-192/03 P, ZOdl., str. I-8993; sodbe Sodišča prve stopnje z dne 6. marca 2003 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (Maska hladilnika), T-128/01, Recueil, str. II-701, točka 18; z dne 3. julija 2003 v zadevi Alejandro proti UUNT – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, Recueil, str. II-2251, točka 67; z dne 4. novembra 2003 v zadevi Díaz proti UUNT – Granjas Castelló (CASTILLO), T-85/02, Recueil, str. II-4835, točka 46, in z dne 1. februarja 2005 v zadevi SPAG proti UUNT – Dann in Backer (HOOLIGAN), T-57/03, ZOdl., str. II-287, točka 20).

23 Končno, trditve tožeče stranke o presoji mnenja zadevne javnosti odbora za pritožbe glede opisnosti ali razlikovalnosti besednega znaka EUROHYPO so naperjene zoper pravilno obrazložitev izpodbijane odločbe. Zato jih je treba razčleniti v okviru preučitve drugega tožbenega razloga.

24 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba prvi tožbeni razlog zavrniti.

*Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94*

Trditve strank

25 Tožeča stranka najprej ugotavlja, da je odbor za pritožbe utemeljil svojo odločbo samo na podlagi člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94.

26 Po mnenju tožeče stranke je odbor za pritožbe pravilno menil, da lahko elementa „euro“ in „hypo“ vzbudita asociacijo na evropsko valuto in na besedo „Hypothek“ (hipoteka), vendar je prezrl druge mogoče pomene teh elementov. Tako „euro“ ne označuje le valute Evropske unije, ampak je tudi okrajšava izraza „Europe“, kot na primer v imenu letala „Euro-fighter“ ali v imenu ene od družb tožeče stranke „Eurohypo Europäische Hypothekenbank der Deutschen Bank AG“. Element „hypo“ ni nujno povezan s pojmom „Hypothek“, ampak izhaja iz grščine, kot je razvidno iz nemških besed „Hypothese“ (predpostavka), „Hypotenuse“ (hipotenuza), „Hypochonder“ (hipohonder) ali „Hypozentrum“ (hipocenter). Dalje, za bolj vsakdanjo označitev stvarnih obveznosti, ki bremenijo nepremičnino, se uporablja „Grundschuld“ (zemljiški dolg). Okrajšava „hypo“ ni običajna za nemško javnost, v nasprotju z drugimi okrajšavami, kot so „Disco“ za „Discothek“ (diskoteka) ali „Auto“ za „Automobil“ (avto).

27 Tožeča stranka dalje trdi, da besedni znak EUROHYPO, obravnavan v celoti, ne pomeni opisa storitev, za katere je bila zavrnjena registracija. Besedni znak EUROHYPO se v nemščini ne uporablja vsakodnevno za opis finančnih storitev in spletna raziskava, omenjena v točki 12 zgoraj, je pokazala, da je uporaba te besede v opisnem smislu neobičajna.

28 Povzeta načela iz sodbe Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT (C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, v nadaljevanju: sodba BABY-DRY) so v celoti uporabljiva v tej zadevi, saj je izraz „eurohypo“ „leksikalni izum“ in ne običajno ime zadevnih finančnih storitev. Dalje, neobstoj vezaja med elementoma „euro“ in „hypo“ poudarja grafično združitev elementov, ki sestavljata zelo posebno kombinacijo besed.

29 Dejstvo, da številne druge banke uporabljajo element „hypo“ v poslovnem imenu, je dokaz, da je naloga kombinacij besed, ki vsebujejo element „hypo“, označevanje trgovskega izvora, zlasti na področju zadevnih finančnih storitev. Besedni znak EUROHYPO je zato mogoče razumeti kot označbo trgovskega izvora teh storitev.

30 Tožeča stranka poudarja, da je treba za presojo, ali ima znamka razlikovalni učinek, preučiti način, kako se je uporabljala. Zaradi intenzivne uporabe znaka EUROHYPO na področju zadevnih storitev in njegove močne prisotnosti v medijih se je zadevna javnost navadila na uporabo tega znaka, ki je tako pridobil razlikovalni učinek, potreben za njegovo registracijo kot znamko. Za ponazoritev intenzivne uporabe izraza „eurohypo“ je tožeča stranka poleg dokumentov, omenjenih v točki 12 zgoraj, v prilogi k tožbi predložila poročilo o dejavnosti za leto 2003, poročilo o bankah upnicah in podatke s svoje spletne strani.

31 Dalje, sposobnost registracije besednega znaka EUROHYPO potrjuje registracija švicarske besedne znamke št. 03932/2002 EUROHYPO in mednarodne besedne znamke št. 638974 EUROHYPO, katere varstvo je razširjeno na Nemčijo, Avstrijo in Švico, kar ustreza celotnemu nemško govorečemu področju.

32 Po mnenju UUNT je odbor za pritožbe dejansko utemeljil svojo odločitev, ko je zavrnil prijavo znamke EUROHYPO za zadevne storitve, z določbami člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94, saj so te določbe izrecno omenjene v izpodbijani odločbi in je tudi njihova uporaba razvidna iz vsebine te odločbe.

33 UUNT trdi, da javnost zazna element „euro“ kot valuto Evropske unije in da ta element ostane opisen, tudi če bi mu bil dan pomen „Europe“, ker označuje ozemlje, na katerem se opravljajo te storitve. Prav tako javnost zazna element „hypo“ kot okrajšavo besede „hypothèque“. Vsi drugi pomeni elementa „hypo“, ki jih je predstavila tožeča stranka, so brez pomena, saj nimajo zveze z zadevnimi finančnimi storitvami. Dvoumnost izrazov „euro“ in „hypo“, na katero se sklicuje tožeča stranka, je prav tako nepomembna.

34 Da bi UUNT pokazal, da je element „hypo“ običajna okrajšava, je v prilogi k odgovoru na tožbo predložil izsledke spletne raziskave, ki so dopustni, ker je tožeča stranka, glede na ugotovitve v izpodbijani odločbi, že imela na voljo vse potrebne podatke za razumevanje navedene odločbe in izpodbijala njeno veljavnost pred Sodiščem prve stopnje (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 9. oktobra 2002 v zadevi KWS Saat proti UUNT (Odtenek oranžne), T-173/00, Recueil, str. II-3843, točka 56 in naslednje, in z dne 31. marca 2004 v zadevi Fieldturf proti UUNT (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), T-216/02, Recueil, str. II-1023, točka 41).

35 Odbor za pritožbe je tudi pravilno ugotovil, da zaradi združitve elementov „euro“ in „hypo“ celoten izraz ni nič manj opisen. Za povprečnega potrošnika opisuje, glede zadevnih storitev, ponudbo financiranja ali upravljanja hipotekarnega posojila, plačanega v valuti evropskega monetarnega območja.

36 Dalje, UUNT navaja, da so bila dejstva v sodbi BABY-DRY precej drugačna kot v tej zadevi, ker je šlo v navedeni zadevi za neobičajno povezavo besed. Nasprotno je sodna praksa o zahtevah za registracijo znamk, sestavljenih iz predpone „euro“, zelo upoštevna in potrjuje prakso UUNT, ki obravnava element „euro“, kot da je opisen in brez razlikovalnega učinka (sodba Sodišča prve stopnje z dne 7. junija 2001 v zadevi DKV proti UUNT (EuroHealth), T-359/99, Recueil, str. II-1645, točka 27).

37 UUNT spominja, da je besedna znamka, ki je za zadevne proizvode ali storitve opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, zaradi tega dejstva nujno brez razlikovalnega učinka za te proizvode ali storitve v smislu člena 7(1)(b) te uredbe (sodba TELEPHARMACY SOLUTIONS, točka 19 zgoraj, točka 24).

38 Glede razlikovalnega učinka znamke, zadevna javnost na podlagi znaka EUROHYPO kot celote ne more razlikovati storitev tožeče stranke od storitev drugih podjetij, saj gre za običajno postavitev besed, ki je sestavljena iz dveh opisnih označb in je povrhu brez fantazije.

39 Glede intenzivnosti uporabe znamke UUNT pripominja, da če se želi tožeča stranka sklicevati tudi na razlikovalni učinek, pridobljen z uporabo, na podlagi člena 7(3) Uredbe št. 40/94, je treba spomniti, da ta trditev ni bila predstavljena pravočasno, saj se je tožeča stranka v postopku pred UUNT le splošno sklicevala na svoj položaj na trgu, ne da bi za to predložila kakršen koli dokaz. Številnih dokumentov za ugotovitev razširjene uporabe znamke, prvič predloženih v pritožbenem postopku, Sodišče prve stopnje ne more upoštevati.

40 Končno, tožeča stranka se ni sklicevala na prejšnje nacionalne registracije ne pred preizkuševalko ne pred odborom za pritožbe. UUNT dalje spominja, da je pravo znamk Skupnosti avtonomno pravo in da so nacionalne registracije kvečjemu pokazatelji neobstoja razlogov za zavrnitev registracije na zadevnih ozemljih.

Presoja Sodišča prve stopnje

41 Spomniti je treba, da v nasprotju s tem, kar trdi UUNT, iz točke 12 in naslednjih izpodbijane odločbe izhaja, da se odločba o zavrnitvi zahteve za registracijo besednega znaka EUROHYPO za storitve „finančni posli; denarni posli; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin, finančne storitve, financiranje“ nanaša le na člen 7(1) (b) Uredbe št. 40/94. Analiza, opravljena v točkah od 13 do 16, ki podpira navedeno odločbo o zavrnitvi, pa zadeva opisnost besednega znaka EUROHYPO.

42 Sodna praksa pravi, da je vsak od razlogov za zavrnitev registracije, naštet v členu 7(1) Uredbe št. 40/94, neodvisen in zahteva posamezno preučitev. Dalje, navedene razloge za zavrnitev je treba razlagati v smislu splošnega interesa, ki podpira vsakega izmed njih. Upoštevani splošni interes mora odsevati različne razmisleke v skladu z zadevnim razlogom za zavrnitev (glej sodbo Sodišča z dne 16. septembra 2004 v zadevi SAT.1 proti UUNT, C-329/02 P, ZOdl., str. I-8317, točka 25 in navedena sodna praksa).

43 Vendar obstaja očitno prekrivanje področij uporabe razlogov, navedenih od (b) do (d) v navedeni določbi (glej sodbo TELEPHARMACY SOLUTIONS, točka 19 zgoraj, točka 23 in navedena sodna praksa).

44 Tudi iz sodne prakse Sodišča in Sodišča prve stopnje izhaja, da je besedna znamka, ki je za zadevne proizvode ali storitve opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, zaradi tega dejstva nujno brez razlikovalnega učinka za te proizvode ali storitve v smislu člena 7(1)(b) te uredbe (sodbi Sodišča z dne 12. februarja 2004 v zadevi Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, str. I-1699, točka 19, in zadevi Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, str. I-1619, točka 86; sodba TELEPHARMACY SOLUTIONS, točka 19 zgoraj, točka 24).

45 V tej zadevi presoja zakonitosti izpodbijane odločbe pomeni preveriti, ali je odbor za pritožbe dokazal, da je besedni znak EUROHYPO opisen za storitve „finančni posli; denarni posli; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin, finančne storitve, financiranje“ iz razreda 36. Če je tako, je zavrnitev registracije posledica tako pravilne uporabe člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 kot člena 7(1)( c) te uredbe in je treba izpodbijano odločbo potrditi. Če nasprotno zadevni znak ni opisen za proizvode in storitve iz zahteve za registracijo, je treba preveriti, ali je odbor za pritožbe predstavil druge razloge za ugotovitev, da je prijavljeni znak brez razlikovalnega učinka.

46 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se opisnost znaka lahko presoja le glede na zadevne proizvode ali storitve in glede na to, kako ga razume ciljna javnost (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (CARCARD), T-356/00, Recueil, str. II-1963, točka 25).

47 V tej zadevi so vse storitve, za katere je bila zavrnjena registracija, iz finančnega sektorja in so opredeljene kot „finančni posli; denarni posli; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin, finančne storitve, financiranje“.

48 Odbor za pritožbe je menil, da je ciljna javnost povprečen potrošnik. Glede na to, da so zadevne storitve finančne storitve, namenjene vsem potrošnikom, je treba to analizo potrditi, čemur tožeča stranka tako ali tako ne nasprotuje. Ker je bil absolutni razlog za zavrnitev le v zvezi z enim od jezikov Evropske unije, in sicer nemščino, je treba ugotoviti, da je upoštevna javnost, glede na katero je treba presoditi opisnost znamke, povprečen nemški potrošnik.

49 Odbor za pritožbe je analiziral pomen elementov „euro“ in „hypo“ za zadevno javnost v točki 13 izpodbijane odločbe in ugotovil za vsakega od elementov, da je za zadevne storitve opisen.

50 V zvezi s tem je treba spomniti, da je besedni znak opisen, če vsaj eden izmed njegovih mogočih pomenov označuje lastnost zadevnih proizvodov ali storitev (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigleyju, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točka 32, in sodba PAPERLAB, točka 19 zgoraj, točka 34).

51 Prvič, Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je odbor za pritožbe pravilno menil, da zadevna javnost v finančnem sektorju zazna „euro“ kot valuto v obtoku v Evropski uniji, ki opisuje to valutno področje. Ta element torej vsaj z enim od mogočih pomenov določa lastnost zadevnih finančnih storitev. Dejstvo, da se element „euro“ lahko, kot trdi tožeča stranka, razume tudi kot okrajšava za besedo „Europe“, na to ugotovitev ne vpliva.

52 Dalje, odbor za pritožbe je pravilno ugotovil, da pri finančnih storitvah povprečen potrošnik element „hypo“ razume kot okrajšavo izraza „hypothèque“. Tega sklepa ne izpodbija dejstvo, kot zatrjuje tožeča stranka, da ima lahko ta izraz druge pomene v medicini ali v stari grščini. Ker je hipoteka klasično jamstvo v finančnem sektorju,

predvsem na nepremičninskem področju, je bil odbor za pritožbe upravičen sprejeti stališče, da element „hypo“ z enim od svojih mogočih pomenov označuje lastnost zadevnih finančnih storitev za povprečnega nemškega potrošnika. Zato je trditev tožeče stranke, po kateri je bolj vsakdanja označitev stvarne pravice na nepremičnini „Grundschuld“, nepomembna, ker ne izključuje, da element „hypo“ povprečnega nemškega potrošnika spomni na hipoteko.

53 V tem smislu je nenazadnje treba dokumente, ki vsebujejo izsledke spletne raziskave s strani UUNT v prilogi k njegovemu odgovoru, razglasiti za nedopustne. Glede izsledkov spletne raziskave, ki jih je predložila tožeča stranka v prilogi k tožbi, je bilo v točki 22 zgoraj navedeno, da je treba dokaze, prvič predložene pred Sodiščem prve stopnje, ne da bi bili pred tem predloženi pred katerim koli organom UUNT, zavrniti. Tako je treba zavrniti trditev UUNT, da so ti dokazi dopustni, ker je tožeča stranka glede na ugotovitve v izpodbijani odločbi že imela na voljo vse potrebne podatke za razumevanje navedene odločbe in izpodbijala njeno veljavnost pred Sodiščem prve stopnje. Dejansko sodbi Odtenek oranžne in LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS, na kateri se sklicuje UUNT, obravnavata vprašanje, ali dejstvo, da odbor za pritožbe eni od strank ni sporočil izsledkov spletne raziskave, na katero se sklicuje v odločbi, pomeni kršitev člena 73 Uredbe št. 40/94. Rešitev, ki izhaja iz teh sodb, se tako ne more prenesti, ker v tej zadevi UUNT predlaga dokaze pred Sodiščem prve stopnje, ki jih odbor za pritožbe ni upošteval.

54 Ker je besedni znak EUROHYPO sestavljena beseda, je primerno ugotoviti še, ali opisnost, ugotovljena za elementa, ki jo sestavljata, obstaja tudi za sestavljeno besedo samo. Dejansko iz sodne prakse izhaja, da znamka, sestavljena iz besede, ki je sestavljena iz elementov, ki oba opisujeta lastnosti proizvodov ali storitev, za katere se zahteva registracija, tudi sama opisuje lastnosti, razen če obstaja zaznavna razlika med besedo in preprosto vsoto elementov, ki jo sestavljajo, kar bodisi pomeni, da

zaradi neobičajne kombinacije za navedene proizvode ali storitve beseda ustvarja vtis, ki je dovolj oddaljen od vtisa, ki ga ustvarja preprosta kombinacija pomenov elementov, ki jo sestavljata, s posledico, da je beseda več kot le vsota svojih elementov, bodisi da je beseda postala del vsakdanjega jezika in pridobila lasten pomen, s posledico, da je zdaj neodvisna od svojih elementov. V zadnjem primeru je treba preveriti, ali beseda, ki je pridobila lasten pomen, sama ni opisna za namene iste določbe (sodba Koninklijke KPN Nederland, točka 44 zgoraj, točka 104).

55 V tej zadevi je po eni strani besedni znak EUROHYPO preprosta kombinacija dveh opisnih elementov, ki ne ustvarja vtisa, dovolj oddaljenega od vtisa preproste združitve elementov, ki ga sestavljata, da bi pomenila več kot le vsoto svojih elementov. Po drugi strani tožeča stranka ni dokazala, da bi ta beseda stopila v vsakdanjo rabo in pridobila lasten pomen. Nasprotno trdi, da besedna znamka EUROHYPO ni stopila v vsakdanjo rabo nemškega jezika, ki opisuje finančne storitve.

56 Dalje, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, se rešitev sodbe BABY-DRY ne more prenesti v to zadevo. Zadevna besedna zveza v omenjeni zadevi je bila leksikalni izum neobičajne zgradbe, pri besednem znaku EUROHYPO pa ni tako.

57 Odbor za pritožbe je tudi menil, da je besedni znak EUROHYPO opisen za storitve „finančni posli; denarni posli; posli v zvezi s posredovanjem nepremičnin, finančne storitve, financiranje“ iz razreda 36 in je zato brez razlikovalnega učinka. Torej v skladu s tem, kar je bilo navedeno v točki 45 zgoraj, ni treba preučiti, ali je odbor za

pritožbe predstavil druge razloge za ugotovitev, da je prijavljeni znak brez razlikovalnega učinka.

58 Očitek glede intenzivnosti uporabe znamke je treba, ker je tožeča stranka na obravnavi potrdila, da se je nanj prvič sklicevala pred Sodiščem prve stopnje, razglasiti za nedopustnega, in tudi dokumente v njegovo podporo (glej točko 30 zgoraj), v skladu s členom 135(4) Poslovnika, po katerem s pisnimi vlogami strank ni mogoče spremeniti predmeta postopka pred odborom za pritožbe. Trditve v zvezi z nacionalnimi registracijami besednega znaka EUROHYPO v Nemčiji, Avstriji in Švici je treba iz istih razlogov razglasiti za nedopustne. Poleg tega je sistem znamk Skupnosti avtonomen sistem, sestavljen iz celote pravil in sledi ciljem, ki so mu lastni, in je njegova uporaba neodvisna od vseh nacionalnih sistemov (sodba Sodišča prve stopnje z dne 5. decembra 2000 v zadevi Messe München proti UUNT (electronica), T-32/00, Recueil, str. II-3829, točka 47).

59 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog tožeče stranke v zvezi s kršitvijo člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94 zavrniti.

60 Zato je treba tožbo v celoti zavrniti.

**Stroški**

61 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Tožeča stranka ni uspela, zato se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (tretji senat)

razsodilo:

**1. Tožba se zavrne.**

**2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.**

Jaeger Tiili Czúcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 3. maja 2006.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon M. Jaeger